

GALEGOS DO NOVO MILENIO

Xavier Alcalá, escritor e enxeñeiro de telecomunións

Defínese como un narrador e un amante da creatividade e da tecnoloxía e combina o seu traballo coa actividade literaria, que pronto dará un novo froito: a historia da persecución que sufriu na Guerra Civil a comunidade evanxélica

“A miña nova novela vai chocar porque é políticamente incorrecta”

Carmina (¿?). A Coruña

Non vive da literatura. Afirmo que non é o seu máximo interese na vida, que o seu son as telecomunicacións. De feito é enxeñeiro e doutor en Informática. Pero xa no primeiro minuto da conversa nótaselle que pon toda a carne no asador con cada aventura literaria.

- Agora está metido nun complexo proxecto.

- Estou tomando unha realidade descoñecida para contala como novelista. Contar a existencia duns cristiáns disidentes que son os evanxélicos, a comunidade cristiá non romana máis grande que hai en Galicia, que foi duramente maltratada, sobre todo entre 1936 e o fin da guerrilla.

- ¿E vostede quere desenterrar a súa historia?

- Xa o estou facendo. Estou escribindo unha historia que se chama “Evanxélica memoria”, na que con base a unha autobiografía ficticia fago repaso desde o momento da expansión da crenza evanxélica a principios dos anos trinta ata a morte de Franco.

- ¿E como se lle ocorreu contar esta historia?

- Chamáronme uns señores maiores e dixéronme que querían contar a súa historia. Eu estou actuando de escribán, facendo unha docunovela moi longa, acabará tendo mil páxinas divididas en tres tres tomos.

- ¿E que lle contan eses señores?

- Contáronme o descubrimento da liberdade para ler e interpretar as escrituras, a creación das comunidades nas que o pastor non esixía nin obrigaba a ser mantido, a loita continua entre a necesidade de manter a fe e tódolos movementos de represión que se podan imaxinar, desde o fusilamento ata a tortura, a persecución sibilina, é unha manifestación da represión ó disidente.

- Parece unha historia moi dura

- É durísima. Ás veces non conto todo por non ver tanta crueldade. Eu mesmo me canso e chega un momento en que suprimo cousas para que non pareza un laio continuo. De feito, ó longo da historia, aparecen moitos personaxes que formaban parte desa represión, como falanxistas, militares ou cegos, que acabaron poñéndose no bando dos evanxélicos porque non podían aguantar tanta crueldade. É que incluso os maquis, os guerrilleiros, traballaron moi duro contra os evanxelistas, porque representaban o opio do pobo.

- Eran vítimas das dúas fronte.

- Levaron de dous bandos. Se quedaban dun lado levaban paos e se pasaban ó outro tamén. As comunidades evanxélicas floreceron coa república, pero cando chegou a guerra déronse de conta de que non tiñan peor inimigo que os comunistas. Estes tipos eran vítimas de todo o mundo.

- ¿Tanto medo lles tiñan?

- Pola súa coherencia, porque son difíciles de subornar moralmente os evanxélicos resultaban moi perigosos.

- ¿Onde está ambientada a novela?

- Comeza no sur de Galicia, na beira do Miño, e acaba no arco ártabro. E polo medio hai moita aventura, empezando pola Guerra Civil, que é alucinante.

- ¿Cómo cre que sentará esta novela?

- Os sistemas son máis democráticos canto máis valor ten a incorrección política. Esta historia vai chocar moito e vai ter contestación porque é políticamente incorrecta, o correcto sería nunca ter contado a historia dun pobo que aínda vive nas catacumbas.

- ¿Seguen marxidados?

- Desde logo, seguen vivindo nas catacumbas, aínda que sexan unhas catacumbas sutís. Lembro aquelas procesións que se organizaban cando eu era pequeno, nas que se cantaba: “Fuera, fuera protestantes / fuera de nuestra nación / que queremos ser amantes del Sagrado Corazón”.

- Ademais do seu traballo literario, tamén ten novidades no eido académico.

- Estou metido nunha cousa tan curiosa como pasar de dar clase de medios de transmisión e xestión de redes de telecomunicacións a dar clase nunha facultade nova –Comunicación Audiovisual- de fundamentos dos multimedia e de redes de telecomunicacións. É unha formación que eu descubrín en Brasil, chamada “conteudista” (creador de contidos). Teño que estarlle moi agradecido á vida e á Universidade pola oportunidade de conxuntar a técnica na que me formei e na que traballo desde hai trinta anos e a creatividade de nova expresión. Nesta vida non hai nin ciencias nin letras, senón curiosidade intelectual, e o fenómeno dos multimedia é o produto da curiosidade, que leva a expresarse dun xeito novo.

O PERFIL

Idade: 55 anos

Profesión: Enxeñeiro e escritor

Estado civil: Casado

Fillos: Tres fillos e netos.

Xavier Alcalá é dos que pensan que todos somos fabuladores, con indepenencia da nosa formación ou da nosa profesión, e que o que realmente importa á hora de escribir é ter vivencias, “é temos vivencia os que vivimos”. El vive na Cabana, en Ferrol, e anda todo o día de aquí para alá, por Santiago, pola Coruña, ou por onde o leven as súas aventuras literarias compatibilizando o seu labor profesional no Centro de innovación e Servizos, a súa tarefa de profesor de Enxeñería Telemática e a escritura. Presume de non vivir da literatura, pero ten publicados numerosos títulos, desde novelas como *A nosa cinza*, *Fábula* ou *Alén da desventura*, ata libros de viaxes como *La Habana flash*.

MOI PERSOAL

Unha lectura

A que rematei recentemente. *Polos fillos dos fillos*, de José Manel Sarille.

Unha afición

Ademais da lectura, a equitación, pero o meu é andar polo monte de paseo.

Unha viaxe

Volver a Bretaña

Un soño

Que os consellos da Xunta aconteceran en galego

Algunha cidade que prefira para vivir

A Coruña

Unha película

A miña preferida é Amarcor, de Federico Fellini

Un personaxe histórico

O emperador Adriano

Un artista

Goya